

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

talte jeg det vanskelige Spørgsmaal om Ombytningskornet og de højere Priser, som maa betales af de Landmænd, der afleverer Brødkorn og ogsaa i Aar som sædvanlig maa købe Foderkorn, hvad der selvfølgelig betyder en Udgift for dem, som der ikke kan siges at være nogen Berettigelse for, og jeg udtalte den Dag, at jeg vilde søge, om man ikke kunde løse dette Spørgsmaal ved Fremsættelse af et Forslag om Udligning. Det er det Forslag, som jeg nu her anbefaler det høje Ting til Vedtagelse.

De Vanskeligheder, som er fremkommet med Ombytningskornet, stammer jo for det første fra de meget knappe Tilførsler af Foderkorn her til Landet i de Maaneder, der er gaaet, siden Krigen udbrød. Det har jo været minimale Tilførsler i Forhold til det, vi plejer at faa under normale Forhold. Hertil kommer saa yderligere de meget, meget højere Priser paa Fragterne, som gør, at Priserne paa indført Korn ligger langt, langt over de Priser, som man sædvanlig betaler, og ogsaa over de Priser, som er fastsat som Maksimalpriser for Brødkorn og Foderkorn, som er avlet herhjemme paa den danske Jord.

Det har været saaledes hidtil, at Importkornet er kommet ind til rundt regnet 21 Kr. cif dansk Havn, og det vil sige, at Korncentralen har kunnet levere Kornet til de handlende til en Pris af 19 Kr. pr. 100 kg., naar Statskassen har givet et Tilskud paa 2 Kr. pr. 100 kg. Dersom man nu fremdeles kan faa Kornet ind til disse Priser og levere det ud til de handlende til de Priser, jeg her har nævnt, og man saa forhøjer Tilskuddet fra Staten fra 2 Kr. op til 4 Kr., skulde der være en Mulighed for, at det kom ud til de handlende til en Pris af 17 Kr., men det er naturligvis alt sammen under den Forudsætning, at der kommer tilstrækkeligt Korn herind, og at det kommer ind til de samme Priser, vi har haft tidligere. Hvis det kan komme ind til de Priser, skulde der være en Mulighed for, at man kunde faa Kornet frem til Forbrugerne til Priser, der svarer til det, de faar for det afleverede Brødkorn. Det hele er selvfølgelig i høj Grad afhængigt af, om det fremdeles kan lykkes Centralen at faa Korn nok ind her til Landet. I de Maaneder, der er gaaet, er der, som jeg allerede har nævnt, kommet for lidt herind, men i de sidste Dage er der kommet betydelige Mængder ind, og efter det, man har kontraheret om, regner man med, at der kommer betydelige Mængder ind i de kommende Maaneder. Det

vil selvfølgelig være meget ubehageligt, hvis der kommer saa lidt ind, at det blev nødvendigt at rationere det indførte Korn til dem, som trænger haardst til det, og derfor vil det selvfølgelig være i høj Grad ønskeligt, at det lykkes Centralen at faa de nødvendige Mængder ind.

Som Bemærkningerne til Lovforslaget viser, vil Statens Bidrag i Henhold til den gældende Ordning, som altsaa løber fra den 1. November og til Udgangen nu af Januar Maaned, komme til at udgøre i disse 3 Maaneder et Beløb paa ca. 15,6 Mill. Kr., det vil sige godt og vel 5 Mill. Kr. om Maaneden. Ved Lovforslagets Fremsættelse her i Rigsdagen udtalte jeg paa Grundlag af de Oplysninger, jeg havde faaet, og paa Grundlag af de tidligere Erfaringer om Eksporten og Importen, at det Beløb, som Staten maatte regne med at komme af med, vilde blive ca. 17½ Mill. Kr. Naar det nu ikke er gaaet op til mere end 15,6 Mill. Kr., stammer det fra, at der ikke er kommet tilnærmelsesvis saa meget Majs ind, som man har regnet med, og som vi tidligere har faaet, saaledes som jeg ogsaa omtalte det før. Derimod viser det sig, at Beregningerne angaaende Eksporten holder. Med Hensyn til Majsindførselen havde man regnet med de normale Indførsler, hvortil der skulde anvendes ca. 2½ Mill. Kr., men der vil kun til i Morgen Aften blive brugt et Beløb paa ca. 800 000 Kr. Der er, som sagt, Udsigt til, at man i de kommende Maaneder kan faa den normale Indførsel, og man maa derfor regne med betydeligt højere Beløb til de Tilskud, der skal ydes til Indførsel af Majs og ogsaa til Oliekager, kan man gaa ud fra efter det, der har været gældende i de 3 Maaneder. Af Bemærkningerne vil man se, at der efter det Skøn, der er foretaget over Eksport og Import i de to Maaneder, her er Tale om, skulde anvendes et Beløb paa ca. 3,9 Mill. Kr. i Tilskud til Smørret, ca. 4 Mill. Kr. i Tilskud til Foderkornindførselen og ca. 4 Mill. Kr. til Indførselen af Foderkager, det vil sige rundt regnet et Beløb af 12 Mill. Kr., ca. 6 Mill. Kr. om Maaneden, altsaa noget mere, end Staten har maattet betale i den Tid, der er gaaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Første Næstformand (Vanggaard): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag er omdelt.

Jeg skal lade samtlige de paa Dagsordenen opførte Sager udgaa.